

Hassan Preisler

Skuespiller og debattør

Telefon: (+45) 20910804, E-mail: hassanpreisler@mail.dk

Hassan Preisler er uddannet skuespiller fra Centre for the Performing Arts, 1995-1999. Han har i løbet af sin uddannelse og efterfølgende specialiseret sig i Method Acting. Han har gennemgået træning i klassisk og moderne skuespilteknik, dans og bevægelse, stemmebrug, sang og diktion. Hassan Preisler har desuden var en aktiv debattør, hvor han særligt har sat fokus på "brune" skuespillere og kunstneres vilkår i det danske kulturliv. Hassan har samarbejdet med IMR siden 2007.

"Jeg lavede filmen, fordi jeg selv som barn kan huske at føle mig udenfor og anderledes. Jeg prøvede at gøre mig 'hvid' og fordanske mig, men det hjalp aldrig. Og når jeg i dag ser film biografen, Nyhederne på TV2, reklamer eller et teaterstykke på nationalscenen, må jeg konstatere, at tingene ikke har ændret sig væsentligt. Som skuespiller får jeg fx stadig mest tilbuddet roller, der er stereotypiserende mod brune danskere. Alt dette har påvirket mig negativt, og jeg vil med Duketesten undersøge, om andre havde det ligesom mig".

"Så langt tilbage jeg kan huske, har det undret mig, at jeg ikke så mennesker, der havde samme mørke farve som min far og mig, når vi sammen sad og så TV, med mindre de dukkede op i problematiseret form eller besynderlige stereotyper, og når jeg i dag ser film i Dagmar eller Imperial; nyhederne læst op på TV2, et teaterstykke på nationalscene; en portrætartikel i Eurowoman; en Knorr-reklame på bussen, der kører forbi; eller TV-serien Sommer på DR1, så må jeg konstatere, at tingene ikke har ændret sig væsentligt, siden jeg som dreng så Matador og Hopla på vores sort-hvide TV apparat på Ikea-reolen i stuen i Bagsværd.

Hvor ofte har jeg ikke drømt mig fra mørkhåret til blond, skammet mig over min fars accent og grammatiske fejl og løjet mig fra Hassan til Christian. Men hvorfor?

I følge forskeren Franz Fanon er det fordi: "den internaliserede xenofobi ofte udmønter sig i et selvhad, et kompliceret og til tider latent selvhad, der blandt andet kommer til udtryk i forskelligartede tendenser til selvudsletning, selvudviskning, decideret fortrængning eller farveblindhed, efterligning af hvide æstetiske skønhedsideal, m.v." - Sådan!

En dag stødte jeg på Dr. Kenneth Clark og hans Duketest på internettet. I den fravælger afrikansk-amerikanske børn den dukke, der ligner dem selv, til fordel for den hvide dukke. Det fik mig til at overveje, om der også i Danmark er en sammenhæng mellem det skønhedsideal, vi præsenteres for i vores populærkultur, og brune danske børns selvfølelse.

Den danske forsker Kim Su Rasmussen beskriver det på denne måde: "I et land som Danmark udvikler de farvede minoriteter en bevidsthed om sig selv, der i høj grad er medieret via den hvide og dominerende befolkningsgruppes blik på det farvede menneske. Dette blik på minoriteterne bliver særlig italesat og cirkuleret via massemedierne. I TV, radio og aviser hører man en konstant negativ omtale af minoriteterne, samtidig med at der stilles stadig større krav til minoriteterne om at tilpasse og indordne sig de danske forhold. Det betyder, at minoriteterne kommer i en situation, hvor man enten bliver anklaget for ikke at tilpasse sig, eller tilpasser sig og samtidig hermed må overtage og internalisere den negative opfattelse af minoriteterne og dermed også af sig selv." Se filmen og døm selv!"

Mira Skadegaard Thorsen

Ekstern lektor, RUC

Senior Konsulent i Diskrimination, Global CSR

Telefon: (+45) 46742000, E-mail: mirast@ruc.dk

Ekspertområder: Med amerikanske og danske grader i filosofi, antropologi og litteratur videnskab har Mira Skadegaard Thorsen specialiseret sig i postkolonial diskursteori med fokus på strukturel diskrimination, herunder børns udvikling og identitet.

"Jeg mener at børnenes valg er udtryk for deres forståelse af samfundets implicite (og i nogle tilfælde også eksplicite) holdninger. Deres valg afspejler en udviklingsmæssigt almindelig forståelse af deres kontekst. Værdier, hierarkier og sociale strukturer er ikke noget der passerer forbi børnene. Børnenes lærere, pædagoger og forældre behøver ikke give udtryk for negative holdninger om brune mennesker, for at børnene lærer (absorberer), hvordan samfundet opdeler og værdisætter mennesker. Børn behøver ikke at få diskrimination udtrykt i ord; de ser og oplever diskriminationen i tv, reklamer, aviser, film, børnebøger, skolebøger, sange og i hele den måde 'danskhed' italesættes. International forskning viser at børn helt ned til to-tre års alderen påvirkes af og implicit forstår diskrimination i samfundet. Børnene i filmen udtrykker holdninger, der ligger i samfundets strukturer (sprog/traditioner/historie/vaner). De giver udtryk for en internaliseret racisme, der udvikles som følge af den strukturelle diskrimination, der er i det danske samfundet.

Filmen et fantastisk redskab til voksen undervisning (lærere, pædagoger, psykologer, social rådgivere, politikere, forældre – ja alle). Filmen er meget 'bar' i sin fremstilling. Når den vises bør det ske i kombination med ordentlig og velfunderet undervisning i diskrimination og diskriminationsprocesser, udvikling og identitet. I modsat fald kan det ske, at børnene bliver gjort til 'ofre', og at der dermed opstår større polarisering. "Hvor er det synd for det brune barn, at det hader sig selv" vil i en dansk kontekst føre til bebrejdelser af de brune forældre og ikke til en indsats mod strukturel diskrimination, som fortrinsvis bæres af majoriteten, og som vi alle er "ofre" for."

Dorthe Staunæs

Lektor, ph.d. og psykolog

Dansk Pædagogisk Universitet, Århus

Telefon: (+45) 88889180, E-mail: dost@dpu.dk

Ekspertområder: Dorthe Staunæs har i en årerække arbejdet med børn, unge, etnicitet og identitet og arbejder i dag med hvordan professionelle og organisationer er med til at skabe muligheder for mangfoldighed.

"Børn i den alder er i gang med at lære kulturens koder at kende og de tager dem ofte på sig i en noget unuanceret og karikeret form. De forsøger i deres valg at gøre sig kulturelt genkendelige og acceptable og det gør de ved at spidsformulere nogle af de koder for legitimitet, der ligger i den kulturelle kontekst, Danmark, som de er en del af, nemlig at hvidhed er det normale og ønskværdige. Dette forstærkes også af at en del af børnenes familier kommer fra kulturer hvor hvid/bleg hud også er det foretrukne, f.eks. Pakistan, Ægypten etc.

Filmen kan og bør ses af alle - også børn. Filmen kan bruges til at skabe debat om hvidhed, kulturelle normer og om det man kan kalde kulturel andetgørelse. Den vil også kunne bruges til metodekritik/metodeundervisning. Desværre er filmen i sin form ikke særlig opmærksom på forandringspotentialer og "de der gør noget andet" og på den måde er der en fare for, at diskussionen stopper eller kører fast i argumenter om hvis "skyld" det er. "

Mandana Zarrehparvar

Afdelingsleder, Institut for Menneskerettigheder
Socialrådgiver, MA i Globalisering og integration, BA i Statskundskab
Telefon: (+45)32698892, E-mail: mza@humanrights.dk
Ekspertområder: Hvad betyder principperne om ligebehandling og ikke-diskrimination formelt og i praksis. EU anti-diskriminations lovgivning. Dansk forskelsbehandlings lovgivning. Sikring af ligebehandling og inklusion af alle borgeres aktive deltagelse i samfundet.

“Filmen sætter skarpt fokus på, hvad konsekvensen af et ekskluderende samfund er: Et samfund, der ikke er i stand til at håndtere mangfoldigheden risikerer, at minoriteterne føler sig mindre værd og ”anderledes”, som børnene i filmen tilsyneladende oplever det. Det modarbejder princippet om, at alle skal have lige muligheder, og det kan jo betyde, at minoritetsbørnene ikke får lyst til at tage del af samfundet som aktive medborgere. Vi producerer i værste fald modborgere, i stedet for medborgere”.

Birgitte Kofod Olsen

Vicedirektør, Institut for Menneskerettigheder
lic.jur, Ph.d.
Telefon: (+45)32698889, E-mail: bko@humanrights.dk
Ekspertområder: Minoritetsrettigheder; Migration; Omsætning af internationale menneskerettigheder til dansk lovgivning. Menneskeretlige udfordringer i informationssamfundet: privatlivsbeskyttelse af personlige data, TV-overvågning, biometri. Terrorismebekæmpelse. Ligebehandling som strategi i EU. EU-charteret. Sikring af minoritetsrettigheder og samspillet mellem majoritet og minoriteter i et pluralistisk demokratisk samfund. Migranternes rettigheder. Kvindehandel og

prostitution.

“Filmen skal først og fremmest ses som en debatstarter: Det er 60 år siden, at Verdenserklæringen blev til. I den første artikel lyder det, at alle er født frie og lige i værdighed og rettigheder. Men børnene i filmen lader til at se flertallets udtryk, nemlig den hvide hud og de blå øjne, som mere værdifuldt. Det kan pege på, at vores samfund ikke er så gode til at inkludere mindretallene, som vi måske går og tror.”